

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

16. De impio Iudæo suum filium in fornacem ardentem conijciente, ob odium fidei Christianæ, quem B. Virgo in mediis fl[am]mis illæsum conseruauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

in mandatis accepit, vt maiorem vitæ ac morum indueret grauitatem, seque à risu, iocis, omnique leuitate puellari abstineret: ita demū fore, vt die trigesimo puellis aliis, quas præsentibus adspiceret, consociaretur, atq; in suum ministerium coopretur. His monitis paruit Musa, & deinceps supra ætatem ac consuetudinem grauitate sese gessit, vt subitò mutasse mores, & sicut aiunt, nuces reliquisse videretur. Parentes etsi hanc ad eò repentinam filia mutationem primùm admirarentur, tamen cum factæ apparitionis arcanum intellexisset, puellæ instituto non repugnarunt, fidemque certiore narrationi compræbuerunt, quod sequens mors filia trigesimo die ex hac vita migrantis visionem non vanam esse monstraret. Moritur verò, Deipara rursus apparet, speciosis illis puellis, vt antè stipata, quæ Musam vt ad se veniat, vocare dignatur. Mox puella quantumuis moribunda oculis reuerenter depectis, & aperta voce clamando respondet: Ecce Domina venio. Ecce Domina venio. In qua etiam voce, vt Gregorianis verbis vtat, spiritum tradidit, & ex virgineo corpore, habitatura cum sanctis virginibus exiuit.

Gregorius Turouensis libro de gloria plurimorum martyrum cap. 8. De impio Iudeo suum filium infrenacem ardentem coniciente ob odium fidei Christiane, quem B. virgo in mediis flammis illæsum conseruauit.

Iudæi cuiusdam vitriarij filius, cum apud Christianos pueros ad studia literarum exerceretur, quadam die dum Missarum festa in Basilica B. Mariæ celebrarentur, ad participationem gloriosi corporis & sanguinis Domini cum aliis infantibus infans accessit. Quo sancto assumpto gaudens ad domum patris reuertitur, illoque imperante inter amplexus & oscula, quæ acceperat, cum gaudio refertur. At ille Christo Domino ac eius legibus inimicus, ait: Si cum eis infantibus communi casti, oblitus paternæ pietatis, ad vlciscendam Mosaicæ legis iniuriam parricidus in te durus existam. Et apprehensum puerum, in os fornacis ardentis proiecit, multaque ligna, quo vehementius exureretur, iniecit. Hoc cum audisset mater, quod scilicet filium communem pater deliberasset exurere, cucurrit ad liberandum eum. Sed cum audisset incendia ab ore fornacis patulo huc atque illuc flamma dominante respersi, ornatum capitis ad terram proiecit, diffusaque casarie, se miserans clamitans, ciuitatem vocibus implet. At cum Christiani quod actum fuerat, didicissent, concurrunt omnes ad tam iniquum spectaculum retractisque ignibus ab ore fornacis, inuentum puerum quasi super plumas mollissimas decumbentem. Quo extracto admiratur omnis illæsum: clamoribus locus ille repletur.

sic Dominum omnis populus benedicit. Conclamant etiam, vt authorem huius sceleris in ipsas proijcerent flammis. Proiectum autem in rotam ignis absorbit, vt vix de ossibus paruum quodammodo relinqueretur indicium. Interrogantes autem infantulum Christiani, quale ei inter ignes fuisset vmbraclū, ait: Mulier, quæ in Basilica illa, vbi panem de mensa accepi, in cathedra residens, paruulum in sinu gestat infantem, hæc me pallio suo, ne ignis voraret, operuit. Vnde indubitatum est, D. ei Mariam apparuisse. Eandem historiam confirmat Glycas, & Menam Patriarcham adfuisse dicit, qui totam rem exposuerit Iustino eius nominis secundo Imperatori. Quis vero neget Deiparam hic non solum adfuisse, vt puer in medio flammarum incolumis conseruaretur, hocque miraculo complures Iudæi, vt & factum est, ad veram fidem conuertentur?

Vetus Canisius Theologus lib. 5 cap. 21. de B. virgine Maria. Quomodo Deipara virgo Ioanni Patrio Romano & Liberio Pontifici apparuerit, & miraculo per niuem ostenso, locum nouo templo struendo demonstrat.

CAP. XXVII.

Ioanni Patrio vereq; nobili Ciu Romano, gloriosa Virgo per quietem oblata est, simulque monuit, qua ratione suas ille opes optime collocaret, sicut ille iam pridem scire desi-